

kende paa den, fordi der paa saa Undtagelser nær ingen civile Embedsmænd ere, som indtræde i kongelig Tjeneste før det 25de Aar, hvorimod næsten alle militaire Embedsmænd ville begynde deres Officeerstjeneste forinden det 25de Aar. Den ærede Ordfører anstillede en Calculé, ifølge hvilken i Gjennemsnit de civile Embedsmænd kunne antages at indtræde i kongelig Tjeneste med det 30te Aar, og de militaire derimod omtrent med det 20de Aar. Han har derefter sat et Medium mellem denne Tjenestetid til det 25de Aar; men jeg seer ikke, hvad derved opnaaes. Der opnaaes Intet til Fordeel for de civile Embedsmænd, som næsten aldrig komme i kongelig Tjeneste før efter det 25de Aar, medens Bestemmelsen er aabenbart til Skade for de Militaire. Jeg spørger: Af hvad Grund skal en saadan Bestemmelse tages, der er til Skade for en heel Klasse af Embedsmænd, uden at være til Fordeel for Noget? Fortjener den Tjeneste, de udføre forinden deres 25de Aar, ikke at betragtes som kongelig Tjeneste? er den ikke lige vigtig for Staten og lige anstrengende for dem, at de af den Grund ikke skulde regnes med? Jeg troer, at det maa besvares bekræftende, at den er ligesaa nødvendig og udgjør en ligesaa vigtig Deel af Statsstjenesten, som den, de udføre efter det 25de Aar, og mig synes derfor, at det er haardt mod de Paagældende, at den ikke skal regnes med. Jeg vil ogsaa gøre den Bemærkning, at, naar den Militaire begynder sin Tjenestetid i en yngre Alder end den Civile, saa ender han den ogsaa i en tidligere Alder, fordi der i den militaire Løbebane findes visse Egenstaber, som sjældent findes i en mere fremrykket Alder, og som gjør, at han, naar han er kommen til en Alder, i hvilken han i mangfoldige andre Livsstillinger vilde være fuldkommen tjenstdygtig, dog i den militaire Carriere ikke længere kan udføre sin Tjeneste forsvarligt. Vi have derpaa i den Krig, hvort vi nu ere, seet mange Exempler, hvorledes Officerer, meget agtbare og buelige Mænd i mangfoldige Retninger, men som maaskee manglede en eller anden Qualification, sættes paa Pensjonslisten. Om endog en civil Embedsmand skulde have lidt nogen Skade paa sin Hørelse eller sit Syn, vil han dog i mange Livsstil-

linger kunne være brugelig; det er derimod ofte ikke Tilfældet i den militaire Carriere. Den Militaire er udsat for mange Sygdomstilsælde, som gjør ham udygtig til militair Tjeneste, hvorimod han i den civile Tjeneste endnu vilde kunne gøre fuldkommen tilstrækkelig Tjeneste. Der er et Tilfælde, som Folk i en ældre Alder ofte ere underkastede, som beskændt under Navn af Blødaareknuder, som gjør den Militaire fuldkommen utjenstdygtig, hvorimod en Mand i den civile Tjeneste meget godt vilde kunne bruges, uanset om han havde paadraget sig en saadan Skade. Der er fremdeles de meget hyppige Brøktilsælde, som ligeledes incapacitere den Militaire. I de høiere militaire Stillinger er det nødvendigt, at Officererne maae have en vis Færdighed i at kunne ride. Har han ikke lært det grundigt i de yngre Aar, og ikke havt Leilighed til at kunne øve det i sin øvrige Tjeneste, saa vil han, naar han kommer i den Stillning, at han skal sidde til Hest, ikke mere være istand til at udføre denne Tjeneste, og maa af denne ene Grund affædiges, om han end forresten var nok saa tjenstdygtig, hvorpaa der ikke fattes Exempler. Saaledes vil en Officer, om endstjøndt han kommer tidligere i kongelig Tjeneste end den civile Embedsmand, i Reglen meget tidligere udtræde deraf, og, dersom man skulde forlange Data desangaaende, vilde det vist ikke være vanskeligt at vise, at Gjennemsnittet af Tjenestetiden i den militaire Etat ikke er længere end i den civile Etat. Det kan være meget haardt for den civile Embedsmand, at hans Pensjonsberettigelse indtræder saa seent, fordi hans videnskabelige Dannelse har udfordret en saa lang Tid, og fordi der maaskee har været en stærk Concurrence, som har gjort, at ikke Alle kunde blive tidligt anbragte i kongelig Tjeneste. Men en saadan Haardhed mod ham kan ikke afhjælpes derved, at man vil anvende det paa den Militaire, at han først med en senere Alder, end han er traadt i kongelig Tjeneste, skal være berettiget til at have Afgang til Pension. Det vil være billigere at overveie, om ikke den Tjeneste, som den Civile gjør, inden han kommer i kongelig Tjeneste som Volontair og i lignende Stillinger, om ikke den burde regnes med, f. Ex. at